

I. Nierówność Hilberta z początkiem 20-go wieku

właściwie
najlepsza stała
1911
Santaló

Tw (Nierówność Hilberta, wersja najbardziej klasyczna, 1906)

Jeśli $\sum_{n=1}^{\infty} a_n^2 < \infty$, $\sum_{n=1}^{\infty} b_n^2 < \infty$, $a_n, b_n \geq 0$ to

Szereg podwójny: $\sum_{n=1}^{\infty} \sum_{h=1}^{\infty} \frac{a_n b_h}{n+h}$ jest zbieżny

o wyżej:

$$\sum_{n=1}^{\infty} \sum_{h=1}^{\infty} \frac{a_n b_h}{n+h} \leq \pi \left(\sum_{n=1}^{\infty} a_n^2 \right)^{\frac{1}{2}} \left(\sum_{n=1}^{\infty} b_n^2 \right)^{\frac{1}{2}}$$

Co więcej, π jest najlepszą stałą w powyższej nierówności

Bardziej ogólna wersja nierówności Hilberta

$$\sum_{n=1}^{\infty} \sum_{h=1}^{\infty} \frac{a_n b_h}{n+h} \leq \frac{\pi}{\sin\left(\frac{\pi}{p}\right)} \left(\sum_{n=1}^{\infty} a_n^p \right)^{\frac{1}{p}} \cdot \left(\sum_{n=1}^{\infty} b_n^{p'} \right)^{\frac{1}{p'}}$$

$p > 1$, $p' = \frac{p}{p-1}$ } interesujące

Wielu znakomitych matematyków pracowało nad nierównościami typu Hilberta (Weyl, Wiener, Fejér, Riesz, Szegő, Polya o Hardy). Wielka liczba jest ostateczna.

Przy okazji Hardy wymyślił taką nierówność (1919)

$$\sum_{n=1}^N \left(\frac{A_n}{n}\right)^2 \leq 4 \sum_{n=1}^N a_n^2$$

Gdzie $A_n = a_1 + \dots + a_n$, czyli

$\frac{A_n}{n}$ to Weg średnich arytmetycznych.

{ dowód jest prosty ale zajmuje trochę czasu, więc go pomijamy.

Zestaniemy się jak by wyglądała ogólna wersja tej nierówności.

$A_n = a_1 + \dots + a_n$ to suma, więc $\int_{\{1, \dots, n\}} f(\omega) d\mu$
 μ - miara Wegla, $\frac{1}{n}$ to $\mu(\{1, 2, \dots, n\})$

zatem $A_n = \frac{1}{\mu(\{1, \dots, n\})} \int_{\{1, \dots, n\}} f d\mu$

Wtedy odpowiednik to byłoby $\frac{1}{x} \int_0^x f(\tau) d\tau \approx \frac{A_n}{n}$

Nierówność | 3 |

Dalej

$$\sum_{n=1}^N \left(\frac{A_n}{h} \right)^2$$

odpowieda

$$\int_0^{\infty} \left(\frac{F(x)}{x} \right)^2 dx$$

$F'(x) = f$

definiujemy zmienną N

③

~~$$\sum_{n=1}^N \left(\frac{A_n}{h} \right)^2 \approx \int_0^{\infty} \left(\frac{F(x)}{x} \right)^2 dx$$~~

$F(0) = 0$, lub inaczej

$$\int_0^{\infty} \left(\frac{1}{x} \int_0^x f(\tau) d\tau \right)^2 dx$$

Przebieg odpowiada $\int_0^{\infty} f^2(\tau) d\tau$.

Dyskretna nierówność identyfikujemy z jej ciągłą wersją:

wersja:

$$(1) \int_0^{\infty} \left(\frac{1}{x} \int_0^x f(\tau) d\tau \right)^2 dx \leq C \int_0^{\infty} f^2(\tau) d\tau$$

to jest najbardziej przydatna wersja nierówności Hardy'ego

Uwaga:

Pierwsza wersja

$$f(x) \in L^2(a, b), \quad x \in [a, b], \quad a, b > 0$$

- funkcje ściśle dodatnie dostępujemy wersji dyskretnej.

Hardy najpierw udowodnił ~~swój~~ (1) w 1919 roku
potem modyfikował do niedzieli (1920-25)

$$\int_0^\infty \left(\frac{\int_0^x f(t) dt}{x} \right)^p dx \leq \left(\frac{p}{p-1} \right)^p \cdot$$

$$\int_0^\infty f(t)^p dt$$

z najlepszą stałą $\left(\frac{p}{p-1} \right)^p$.

W wersji bardziej zmodernizowanej zastępuje
miernik dx przez $f(x) dx$

W miłej formie znalazłono kilka dowodów
niedzieli Hardygo opiewany o dwóch podejściach,
gdzie każde ma swoje słowne wypuszczenie do sumy
badań.

Uwaga: Dla $f \in L^1_{loc}(\mathbb{R}_+)$, $\int_0^x |f(t)| dt < \infty$
 $\forall x$. ~~Funkcja~~ Funkcja

$|Hf(x)| = \int_0^x f(t) dt$ nazywamy transformacją
Hardygo funkcji f .

Jeśli $f \in L^1_{loc}(\mathbb{R}_+)$, $\int_{\mathbb{R}} |f(t)| dt < \infty$ to

Nierówność | ③

funkcji

$$H^* f(x) = \int_x^\infty f(t) dt$$

leży w tym samym transformacie Hardy'ego funkcji f .

Tw (nierówność Hardy'ego): Jeśli $p \geq 1$,
 $\alpha < p-1$ to dla dowolnej funkcji

borelowskiej $f: \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}_+$ zachodzą nierówności

$$\begin{aligned} (H) \quad \int_0^\infty \left(\frac{1}{x} \int_0^x f(t) dt \right)^p x^\alpha dx &\leq \\ &\leq \left(\frac{p}{p-\alpha-1} \right)^p \int_0^\infty f(x)^p x^\alpha dx. \end{aligned}$$

{ przedstawimy d.d. na dwa sposoby }

D.d.

I. Sposób, dowód Inghelme } nie bardzo wiadomo
{ z którego nlm, przypadek $\alpha=0$ może znaleźć
w książce Hardy, Littlewood, Polya: "Inequalities"
ze wznowieniem że to pokazał Inghelme.

Zauważmy, że

zom. zmiennych

$$\frac{1}{x} \int_0^x f(t) dt \stackrel{\downarrow}{=} \int_0^1 f(xs) ds$$

(2)

$$\begin{aligned} &\uparrow \\ &t = xs, \quad s \in (0, 1) \\ &dt = x ds \end{aligned}$$

$$\left(\int_0^\infty \left(\frac{1}{x} \int_0^x f(t) dt \right)^p x^\alpha dx \right)^{\frac{1}{p}} =$$

$$\| (x^{\frac{\alpha}{p}})^p \|^{\frac{1}{p}}$$

to

$$= \left\| \underbrace{\frac{1}{x} \int_0^x f(t) dt}_{(2)} \cdot x^{\frac{\alpha}{p}} \right\|_{L^p(0, \infty)} =$$

$$= \left\| \int_0^1 f(xs) ds \cdot x^{\frac{\alpha}{p}} \right\|_{L^p(0, \infty)} =$$

$$= \left\| \int_0^1 f(xs) \cdot x^{\frac{\alpha}{p}} ds \right\|_{L^p(0, \infty)}$$

$$\leq \int_0^1 \left\| f(xs) x^{\frac{\alpha}{p}} \right\|_{L^p(0, \infty)} ds$$

~~...~~ ← Mwr. Minkowskiego

Dygresja: przypominamy nierówność Minkowskiego

$$\left(\int_X \left(\int_Y f(x, y) d\nu(y) \right)^p d\mu(x) \right)^{\frac{1}{p}} \leq$$

$$\leq \int_Y \left(\int_X (f(x, y))^p d\mu(x) \right)^{\frac{1}{p}} d\nu(y)$$

lewa = $\left\| \int_Y f(\cdot, y) d\nu(y) \right\|_{L^p(\mu)}$

taka $f(\cdot, y)$ zmienia się w kierunku w

prawa = $\int_Y \| f(\cdot, y) \|_{L^p(\mu)} d\nu(y)$

Nierówność Minkowskiego

$$\left\| \int_Y f d\nu(y) \right\|_{L^p(\mu)} \leq \int_Y \| f \|_{L^p(\mu)} d\nu(y)$$

" $\| \int \| \leq \int \| \|$ - tak to nierzeczywiste

Nierówność (3)

(8)

$$= \int_0^1 \left(\int_0^\infty f(xs)^p x^\alpha dx \right)^{\frac{2}{p}} ds =$$

↑
podstawmy: $xs = y$ $dx = \frac{1}{s} dy$
 $x^\alpha = (xs)^\alpha s^{-\alpha}$

$$= \int_0^1 \left(\int_0^\infty f(y)^p \underbrace{\left(\frac{y}{s} \right)^\alpha}_{(xs)^\alpha} \frac{1}{s} dy \right)^{\frac{2}{p}} \cdot s^{-\frac{\alpha}{p} - \frac{1}{p}} ds$$

Wewnętrzne wyrażenie nie zależy od s

$$= \left(\int_0^\infty f(y)^p y^\alpha dy \right)^{\frac{2}{p}} \cdot \int_0^1 s^{-\frac{\alpha}{p} - \frac{1}{p}} ds$$

$$\frac{p}{p-\alpha-1}$$

to jest całka bezstatek

□

Podsumowanie: Dowód jest dość szybki, jednak

Uwaga: bardzo korzysta z nierówności występującej w dowodzie, nie da się tego przedstawić, ale można...

~~Dowód~~

II sposób : Dowód Hardy'ego {

Dowód w krokach

Krok 1 : Dowodzony :

$$(3) \quad \mathcal{H}f(x) = \int_0^x f(t) dt \leq x^{\frac{(p-d-1)}{p}} \int_0^x f(t)^p t^{-d} dt$$

$D-d$:

$$\int_0^x f dt = \int_0^x f \cdot t^{\frac{d}{p}} \cdot t^{-\frac{d}{p}} dt \leq$$

$$\left(\int_0^x (f^p t^d) dt \right)^{\frac{1}{p}} \cdot \underbrace{\int_0^x t^{-\frac{d}{p} \frac{p}{p-1}} dt}_{\text{Höld}}$$

$$\int_0^x t^{-\frac{d}{p-1}} dt$$

d to jest
wzrost x
w odpowiedniej
potęgce.

całke jest zbieżna 0
0 < $\frac{d}{p-1}$

$$\frac{d}{p-1} < 1, \quad d < p-1$$

Krok 2: ~~nie~~ supp f Nierówność (H)

Zachodzi ~~to~~ przy dodatkowym założeniu

$$\text{supp } f \subseteq \left[\frac{1}{N}, N\right], \quad N > 0.$$

Dla kroku 2, Dla f - gładkiej - ściągająco zbieżnej

$$\int_0^{\infty} \underbrace{(Hf(x))^p}_{F} \underbrace{x^{\alpha-p}}_{G} dx = \int FG' =$$

$$= FG - \int F'G$$

stała dla dużych x
w okolicy 0

$$= \frac{1}{\alpha-p+1} x^{\alpha-p+1} (Hf(x))^p \Big|_0^{\infty} -$$

\uparrow
 $\begin{cases} \rightarrow 0 & \text{bo } \alpha < p-1 \\ \rightarrow \infty & \end{cases}$

$$- \int p (Hf(x))^{p-1} \cdot f \cdot \frac{1}{\alpha-p+1} x^{\alpha-p+1} dx$$

b. $(Hf)' = f$

$$= A - B = B \quad (A = 0)$$

(11)

Möwe

$$\int_{\mathbb{R}_+} (Mf)^p x^{\alpha-p} dx \leq \underbrace{\frac{p}{p-1-\alpha}}_{C_p} \int_{\mathbb{R}_+} f \cdot \left(\frac{Mf}{x}\right)^{p-1} x^\alpha dx$$

$\overset{\circlearrowleft}{L^1} \quad \overset{\circlearrowleft}{L^{p'}}$

$$\leq C_p \left(\int_{\mathbb{R}_+} \left(\frac{Mf}{x}\right)^{\frac{p-1}{p} \cdot \frac{p}{p-1}} \cdot x^\alpha dx \right)^{1-\frac{1}{p}}$$

Leine

Hölder

die messig
 $x^\alpha dx$

$$\cdot \left(\int_{\mathbb{R}_+} f^p x^\alpha dx \right)^{\frac{1}{p}}$$

$$L \leq C_p \cdot L^{1-\frac{1}{p}} \cdot p^{\frac{1}{p}}$$

↑

Leine

↑
p-messig

$$L^{\frac{1}{p}} \in C_p p^{\frac{1}{p}}$$

$$L \in C_p^p p$$

□

1) Dokonać dowodu dla dowolnego f .

2) Pokazać, że stała w nierówności jest optymalna

3) Udowodnij:

lemat: Dla dowolnych f -gdz borelowskich
 t. g t. z $g(y) = f(y^{-1})y^{-2}$ zachodzi

$$Hf(y^{-1}) = H^*g(y)$$

następnie korzystając z lematu i już
 udowodnionej nierówności Hardy'ego
 wyker ~~do~~ równoważną wersję nierówności
 Hardy'ego:

Tw (H^*): Dla $p, \beta \in \mathbb{R}$, $1 < p < \infty$, $p - \beta < 1$

o dowolnej funkcji borelowskiej $g: \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}_+$:

$$\int_0^\infty (H^*g(y))^p y^{\beta-p} dy \leq \left(\frac{p}{\beta-p+1} \right)^p \int_0^\infty g(y)^p y^\beta dy$$

* Ten wykład w dużej mierze korzysta z
wzyczeń pana Korwina Macajskiego
"Nierówność Höldera".

17) Udowodnij nierówność:

Tu
Dla dowolnych funkcji borelowskich
 $\varphi, \psi : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}_+$, $1 \leq r < \infty$
zachodzi nierówność

$$\left(\int_0^\infty \varphi(x) (\psi(x))^r dx \right)^{\frac{1}{r}} \leq \int_0^\infty \psi(y) (\psi^*(y))^{\frac{r}{r-1}} dy$$

{ Logóbkowa, Luboś Paweł, Skutka
Matematyka, 2009
- b. mało zrobione w tym kierunku